

Be med den helige Josef

Opus Deis grundare såg hur stark och kärleksfull den helige Josef var. Han var en sådan far som Kristus behövde. Han bad Josef om att låta honom vara nära jungfru Maria och Jesus. Han sade: ”Hur gärna omfamnade han inte barnet och kysste det!”

2020-02-03

Ladda ner en PDF med texterna

Den helige Josef, en fader till Kristus, är även din fader och herre. Vänd dig till honom.

Vägen, 559

Vår fader och herre, den helige Josef, är det inre livets mästare. Ställ dig under hans beskydd, så kommer du att känna verkningen av hans makt.

Vägen, 560

Den heliga Teresa av Avila säger så här om den helige Josef i boken om sitt liv: »Den som inte har någon mästare för undervisning i bönens konst, den må ta detta ärorika helgon till sin mästare för att inte fara vilse på vägen.« Rådet kommer från en erfaren människa. Följ det!

Vägen, 561

Din moder Maria, den helige Josef, din skyddsängel ... be dem om att tala med Herren och säga till honom

allt det som du i din tröghet inte
förmår uttrycka.

Smedjan, 272

Den helige Josef: man kan inte älska
Jesus och Maria utan att älska denne
helige patriark.

Smedjan, 551

Se så många skäl det finns att vörda
den helige Josef och dra lärdom av
hans liv: han var en man stark i tron
... Han försörjde sin familj — Jesus
och Maria — med sitt ansträngande
arbete ... Han vakade över den heliga
Jungfruns, sin bruds, renhet ... och
han respekterade — han älskade! —
Guds frihet, som inte bara utvalde
Jungfrun till att vara moder, utan
även honom till att vara den heliga
Marias brudgum.

Smedjan, 552

Du helige Josef, vår fader och herre,
du kyske, rene man, som förtjänat att
hålla Jesusbarnet i dina armar, att
tvätta det och omfamna det: lär oss
att umgås med vår Gud, att vara
rena, värdiga att vara andra
Kristusar.

Och hjälp oss att, liksom Kristus bana
de gudomliga, dolda och ljusa
vägarna och visa dem och säga till
människorna att de i denna värld
ständigt kan ha en utomordentlig
andlig genomslagskraft.

Smedjan, 553

Älska mycket den helige Josef, älska
honom av hela din själ, för han är
den person som, tillsammans med
Jesus, har älskat den heliga Jungfrun
mest och den som har umgåtts mest
med Gud: han är den som älskat
Honom mest, efter vår moder.

Han förtjänar din tillgivenhet och det
är till nytta för dig att umgås med

honom, för han är en det inre livets lärare och förmår mycket inför Herren och Guds moder.

Smedjan, 554

Det finns tusen sätt att be, säger jag igen. Guds barn behöver inte någon stel och konstgjord metod för att vända sig till sin Fader. Kärleken är påhittig och företagsam; om vi älskar kommer vi att kunna upptäcka personliga, intima vägar som för oss till denna ständiga dialog med Herren.

Gud give att allt det som vi betraktat idag inte må passera över våra själar som en storm om sommaren: några få regndroppar, sedan sol och återigen torka. Guds vatten måste samlas upp och tränga ned till rötterna för att ge frukt i form av dygder. Då kommer våra år att gå - dagar av arbete och bön - i Faderns närvaro. Om vi känner oss kraftlösa kommer vi att vända oss till Jungfru

Marias kärlek, till henne som är bönens Mästarinna; och till den helige Josef, vår Fader och Herre, som vi vördar så mycket, han som i denna värld umgåtts närmast med Guds moder och - näst efter Jungfru Maria - med hennes gudomlige Son. Och de kommer då att lägga fram vår svaghet för Jesus, så att han kan omvandla den till styrka.

Guds vänner, 255

Hela Kyrkan erkänner den helige Josef som sin försvarare och skyddspatron. Under århundradena har man talat om honom och understrukit olika aspekter av hans liv, under vilket han var ständigt trogen den uppgift som Gud hade anförtrott åt honom. Därför tycker jag sedan många år om att åkalla honom tillgivet som vår fader och herre.

Den helige Josef är verkligen fader och herre, som beskyddar och följer

dem som vördar honom under deras jordiska vandring, på samma sätt som han beskyddade och följde Jesus under dennes uppväxttid. Genom att umgås med honom upptäcker man att den helige patriarken dessutom är en läromästare för det inre livet: för han lär oss att känna Jesus, att leva tillsammans med honom, att inse att vi är en del av Guds familj. Den helige Josef undervisar oss genom att framstå som det han var: en vanlig man, en familjefar, en arbetare som tjänade sitt levebröd med sina händers verk. Och detta faktum har för oss även en innebörd som är skäl till eftertanke och glädje.

När vi i dag firar hans högtid, vill jag påminna er om honom och erinra om vad evangeliet säger om honom, så att vi bättre kan upptäcka vad Gud vill förmedla till oss genom det enkla liv som den heliga Marias make levde.

När Kristus går förbi, 39

Den heliga Skrift säger att Josef var hantverkare. Flera kyrkofäder tillägger att han var snickare. Den helige Justinus talar om Jesu arbetsliv och hävdar att han tillverkade plogar och ok¹. Det är kanske med stöd av de orden som den helige Isidorus av Sevilla drar slutsatsen att Josef var smed. Hur som helst var han en arbetare som tjänade de övriga byborna, en skicklig hantverkare till följd av åratals ansträngning och möda.

I evangelieberättelserna framträder Josefs betydande mänskliga egenskaper: vi ser honom aldrig stå villrådig eller rädd inför livet, tvärtom förmår han möta problemen, klara sig igenom svåra situationer, ta sig an de uppgifter som anförtros honom ansvarsfullt och med initiativförmåga.

Jag håller inte med det traditionella sättet att avbilda den helige Josef som en gammal man, även om det gjorts med den goda avsikten att betona Marias eviga jungfrulighet. Jag föreställer mig honom ung, stark, kanske något år äldre än vår Fru, men i blomman av sin ålder och full av energi.

Man måste inte vänta tills man blir gammal och förlorar sin vigör för att leva kyskhetens dygd. Renheten föds av kärleken och för den rena kärleken utgör ungdomens kraft och glädje inte något hinder. Den helige Josef var ung till hjärta och kropp när han gifte sig med Maria, när han fick reda på hennes gudomliga moderskaps mysterium och när han levde tillsammans med henne, med respekt för den integritet som Gud ville skänka världen som ytterligare ett tecken på att han kommit för att leva bland oss människor. Den som inte kan förstå en sådan kärlek vet

mycket lite om den sanna kärlekens väsen, och är fullständigt okunnig om innebörden av den kristna kyskheten.

Vi sade att Josef var en hantverkare från Galileen, en man som många andra. Och vad kunde en invånare i en sådan avlägsen by som Nasaret förvänta sig av livet? Endast arbete, varje dag, med ständigt samma ansträngning. Och vid dagens slut väntade honom ett fattigt och litet hus för att återhämta krafter och återuppta arbetet följande dag.

Men namnet Josef betyder på hebreiska Gud kommer att lägga till. I de heliga liv som levs av människor som gör Guds vilja, lägger Gud till oanade dimensioner: det viktiga, det som ger allt sitt värde, det gudomliga. Till Josefs ringa och heliga liv lade Gud till – om jag får säga så – Jungfru Maria och Jesus, vår Herre. Gud låter sig aldrig

överträffas i fråga om generositet. Josef kunde göra sin makas, den heliga Marias ord till sina: Quia fecit mihi magna qui potens est, stora ting låter den Mäktige ske med mig, quia respexit humilitatem, för han har sett till min ringhet.

När Kristus går förbi, 40

Josef var faktiskt en vanlig man, som Gud litade på för att göra stora ting. Han förmådde leva, just så som Herren ville, var och en av de händelser som tillsammans utgjorde hans liv. Därför berömmar den heliga Skrift Josef genom att ange att han var rättfärdig.³ Enligt hebreiskt språkbruk betydde rättfärdig from, en oantastlig Guds tjänare, en som gör Guds vilja.⁴ Andra gånger betyder det god och kärleksfull gentemot nästan.

Kort sagt, rättfärdig är den som älskar Gud och visar denna kärlek genom att lyda hans bud och inrikta

sitt liv på att tjäna alla människor,
som är hans bröder.

När Kristus går förbi, 40

Josef lämnade sig själv förbehållslöst
i Guds händer, men han avstod
aldrig från att reflektera över
händelserna och därigenom kunde
han av Herren utverka den grad av
insikt om Guds verk som är den
verkliga visheten. Därigenom lärde
han sig undan för undan att
övernaturliga planer har en
gudomlig konsekvens, som ibland
strider mot mänskliga planer.

Under sitt livs olika omständigheter
avstår patriarken inte från att tänka,
och han avsäger sig aldrig sitt
ansvar. Tvärtom: han sätter hela sin
mänskliga erfarenhet i trons tjänst.
När han återvände från Egypten och
hörde att Archelaos var kung i
Judeen efter sin far Herodes vågade
han inte återvända dit. Han har lärt
sig att handla inom ramarna för

Guds plan och som bekräftelse på att Gud faktiskt vill det som han anar, blir han tillsagd att dra sig undan till Galileen.

Sådan var den helige Josefs tro: full, förtröstande, odelad. Den tog sig uttryck i en effektiv hängivelse till Guds vilja. Och tillsammans med tron hade han kärleken. Hans tro smälter samman med kärleken: med kärleken till den Gud som höll på att uppfylla de löften han givit Abraham, Jakob och Moses, med en makes kärlek till Maria och med en fars kärlek till Jesus. Tro och kärlek i hoppet på det stora uppdrag som Gud, som även använde sig av honom – en snickare från Galileen – höll på att inleda i världen: människornas återlösning.

När Kristus går förbi, 42

Tro, kärlek och hopp: detta är grunderna för den helige Josefs liv och för varje kristet liv. Den helige

Josefs hängivelse förefaller sammanvävd av trogen kärlek, kärleksfull tro och förtröstansfullt hopp. Hans högtid är därför ett bra tillfälle för att vi alla skall förnya vår hängivelse till den kristna kallelse som Herren har beviljat var och en av oss.

När Kristus går förbi, 43

I Nasaret var Josef förmodligen en av få hantverkare, om inte rentav den ende. Kanske var han snickare. Men förmodligen kunde han, som fallet brukar vara i små byar, även göra andra saker: starta kvarnen när den inte fungerade eller laga sprickor i tak inför vintern. Josef löste utan tvekan många människors problem genom ett väl avslutat arbete. Hans yrkesarbete var inriktat på att tjäna andra, på att göra livet behagligt för de andra familjerna i byn, och det åtföljdes av ett leende, av ett vänligt ord, av någon kommentar sagd som i

förbifarten, men som kunde återge tron och glädjen åt någon som höll på att förlora dem.

När Kristus går förbi, 51

Josef var på det mänskliga planet Jesu läromästare. Han umgicks med honom dagligen, med öm tillgivenhet, och vårdade honom glatt och självuppoftande. Är inte detta ett tillräckligt gott skäl för att anse denne rättfärdige man, denne helige patriark i vilken det gamla Förbundet finner sin höjdpunkt, vara en läromästare för vårt inre liv? Det inre livet är inte någonting annat än ett troget och innerligt umgänge med Kristus, så att man identifierar sig med honom. Josef kommer att kunna berätta för oss många saker om Jesus. Försumma därför aldrig att vörda honom, inte ad Joseph, som den kristna traditionen uttrycker det med en mening tagen ur Gamla Testamentet.

En läromästare för det inre livet, en arbetare hängiven sitt arbete, en Guds trogne tjänare som ständigt umgicks med Jesus: detta är den helige Josef. *Ite ad Joseph*. Genom den helige Josef lär sig den kristne vad det innebär att tillhöra Gud och samtidigt vara helt och fullt bland människor och helga världen. Umgås med Josef, så kommer ni att möta Jesus. Umgås med Josef, så kommer ni att möta Maria, som alltid fyllde den hemtrevliga verkstaden i Nasaret med frid.

När Kristus går förbi, 56

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/bemed-den-helige-josef/> (2026-03-21)